

อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี

นัทธมน ทับทิมไทย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัย วัฒน และสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

อีเมล : nan_iuu@hotmail.com เบอร์โทร 082-474820

เสกสรรค์ ทองคำบรรจง

อาจารย์ ดร., ภาควิชาวิจัย และจิตวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อีเมล : phoenix.sake@gmail.com

สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ

อาจารย์ ดร., ภาควิชาวิจัย และจิตวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อีเมล : sorrapong.ch@buu.ac.th

Received: May,15,2020 Revised: June,12,2020 Accepted: June,30,2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมและจำแนกตามระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6 จำนวน 1,090 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ปลายปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัย พบว่า

1. การเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีความแตกต่างกัน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถอธิบายความแปรปรวนในภาพรวม ได้ร้อยละ 4.8 เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับชั้นปี อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อธิบายได้ร้อยละ 80 แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ : อิทธิพลของความรู้พ.บ.คอมพิวเตอร์/พฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต / นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

INFLUENCE OF KNOWLEDGE RELATED TO THE COMPUTER CRIME ACT ON CYBERBULLYING AMONG SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE

Natamon Tabtimthai

Education Measurement Research Statistic, Burapha University

e-mail : nan_iuu@hotmail.com

Sakesan Tongkhambanchong

Lecturer, Dr. Research and Applied Psychology Department, Burapha University

e-mail : phoenix.sake@gmail.com

SORRAPONG CHAROENKITTAYAWUT

Lecturer, Dr. Research and Applied Psychology Department, Burapha University

e-mail : sorrapong.ch@buu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were; 1) the changes of knowledge related to the computer crime act on cyberbullying for secondary school students. 2) to examine the influence of knowledge about the computer crime act on cyberbullying of secondary school students. The sample consisted of 1,090 students who were selected by multi-stage random sampling technique from grade 7-12 students of schools in Chonburi province. The research instruments were questionnaire on knowledge related to the computer crime act on cyberbullying. The data were analyzed by using descriptive statistics, Multivariate Analysis of Variance and Simple Regression Analysis.

The research findings were as follows:

1. The Changes of Computer Crime Act knowledge and the cyberbullying behavior of secondary school students. There are significant differences at .05 level.

2. The Influence of knowledge about the computer crime act behavioral on cyberbullying of secondary school students as a whole and classified by grade level were significant at .001 ($R^2 = 0.048$, $p < .001$). When considered by grade level, cyberbullying behavior was accounted for by knowledge related to the computer crime act at .001 level at ($R^2 = 0.80$, $p < .001$) of grade 7 at 80 percent, but in the grade 8 - 12 level, there is no statistical significance level at .05.

คำสำคัญ : THE EFFECT OF KNOWLEDGE RELATED TO THE COMPUTER CYBERBULLYING SECONDARY SCHOOL STUDENTS

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน สังคมออนไลน์ได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตมนุษย์เป็นอย่างมาก กล่าวคือ สังคมของมนุษย์เป็นสังคมที่มีการสื่อสารข้อมูลถึงกัน ซึ่งในสมัยโบราณมนุษย์สื่อสารข้อมูลด้วยวิธีการที่ไม่ซับซ้อนและมักเป็นการสื่อสารทางเดียว จากนั้นเมื่อเข้าสู่ยุคที่มีเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามาเกี่ยวข้อง การสื่อสารข้อมูลของมนุษย์มีการปรับเปลี่ยนเป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น จนถึงปัจจุบัน มนุษย์เริ่มมีการสื่อสารข้อมูลในชีวิตประจำวันถึงกัน ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์(สำนักงาน กสทช.,2560) จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่งผลทำให้ภาครัฐได้ออกกฎหมายควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ที่เกิดจากภัยคุกคามจากสารสนเทศรูปแบบต่างๆ (สำนักงานพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2562) กฎหมายที่สำคัญในปัจจุบันก็คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ถูกตราขึ้นเพื่อใช้กำกับพฤติกรรมของมนุษย์และบังคับใช้ให้มีความทันสมัยมากขึ้นและสอดคล้องกับปัญหาบนสื่อสังคมออนไลน์ที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น (หยาดพิรุณ สุภรากรสกุล, 2560)

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์มีทั้งพฤติกรรมด้านบวก และพฤติกรรมด้านลบ โดยพฤติกรรมด้านลบที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญในสังคมออนไลน์ขณะนี้ คือ พฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า 7 ใน 10 ของเด็ก และเยาวชนถูกกลั่นแกล้งผ่านโลกออนไลน์ (National Crime Prevention Council ของสหรัฐอเมริกา, 2014) สำหรับในประเทศไทยเองก็พบว่านักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาทั่วประเทศ ร้อยละ 33.6 เคยรังแกผู้อื่นผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ และร้อยละ 43.1เคยถูกผู้อื่นรังแกผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ (สถาบันวิจัยแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว, 2553) สอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลในกลุ่ม ที่พบว่า ร้อยละ 65 มีประสบการณ์ให้เพื่อนใช้มือถือขณะที่ยังลงชื่อเข้าใช้อยู่บนสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ56 ใช้รูปจริงเป็นรูปโปรไฟล์ ร้อยละ 55.9 เพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์เป็นคนอื่นที่ไม่ได้รู้จักกัน ร้อยละ 46.9 เคยสนทนากับคนแปลกหน้าในห้องสนทนาบนสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 28 เคยพิมพ์ข้อความออกจากสื่อสังคมออนไลน์หลังเลิกใช้ในคอมพิวเตอร์สาธารณะ และร้อยละ 6 เคยนัดพบคนแปลกหน้า (ชาญวิทย์ พรนภดล, 2560)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 6 ประการที่สอง วิเคราะห์อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมและจำแนกตามระดับชั้นปี ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กับพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมและจำแนกตามระดับชั้นปี

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และชั้นปีที่ศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ พฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หมายถึง การเรียนรู้ที่ระลึกได้ถึงความคิดที่พร้อมจะถูกนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 11 มาตรา 14 และมาตรา 16
2. พฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง การที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีที่ใช้การสื่อสารผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำพฤติกรรมที่มีเจตนาทำให้ผู้อื่นเสียหาย อับอาย และส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้ถูกร่วมไปถึงครอบครัว ซึ่งบุคคลทั้งสองฝ่ายไม่จำเป็นต้องรู้จักกันมาก่อน มี 3 พฤติกรรมที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

วิธีดำเนินการวิจัย

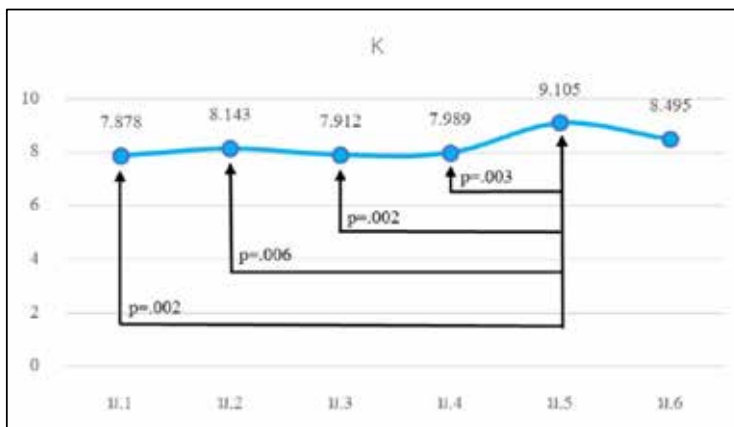
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ในจังหวัดชลบุรี เครื่องหมายสหวิทยาเขตชลบุรี 1 จำนวน 3 โรงเรียน จำนวน 1,090 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัย

1. การเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (Wilks' Lambda=0.938, F-Statistic =7.067, p-value<.001) เมื่อทำการทดสอบระดับ Univariate Test ในตัวแปรความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พบว่า

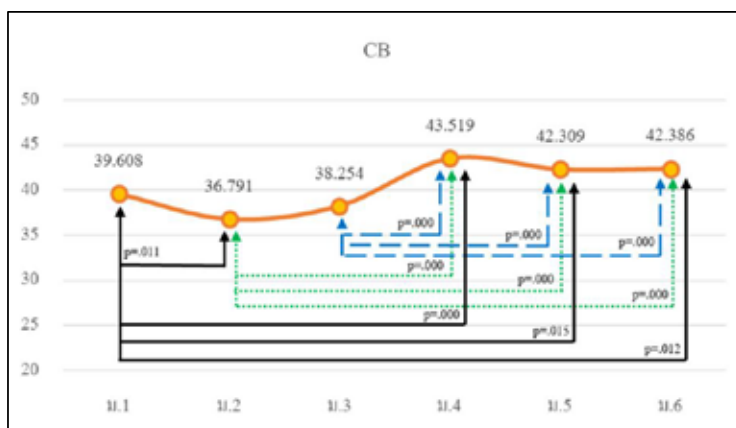

มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (F-Statistic =3.162, p-value< .01) ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีการเปลี่ยนแปลงของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แสดงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (K) ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

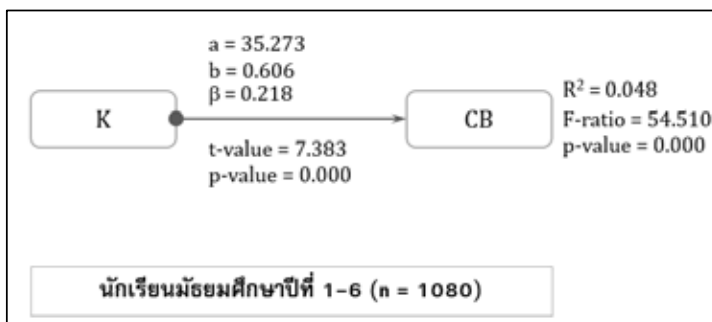
เมื่อทำการทดสอบระดับ Univariate Test ในตัวแปรพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต พบว่ามีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (F-Statistic = 11.648, p-value<0.001) ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ3 มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 แสดงได้ดังภาพที่ 2

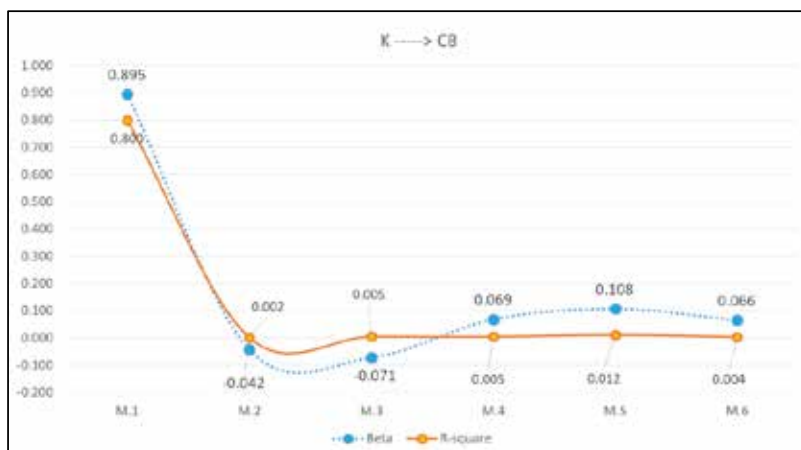
ภาพที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต (CB) ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

2. ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.218 สามารถอธิบายความแปรปรวนในภาพรวม ได้ร้อยละ 4.8 ($R^2 = 0.048$, $p < .001$) แสดงได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในภาพรวม

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.895, -0.042, -0.071, 0.069, 0.108 และ 0.066 ตามลำดับ ผลการทดสอบนัยสำคัญของการถดถอยแต่ละระดับชั้นปี พบว่ามีเพียงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้นที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ($R^2 = 0.80$, $p < .001$) ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 ไม่พบระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (\square) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ(R^2)ของ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทาง อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในทุกระดับชั้น มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่สูงนัก และมีความแตกต่างกันไปตามระดับชั้นปีการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของเมธินี สุวรรณกิจ (2560) ที่พบว่า ประเทศไทยยังไม่มีมาตรการทางกฎหมายในเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ เช่น ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศไทย เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า มี หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา และหมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ อาจจะสามารถกำหนดนโยบายการป้องกันการกลั่นแกล้งออนไลน์ได้

ส่วนพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตนักเรียนในแต่ละระดับชั้นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันไปตามระดับชั้นปีการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Englander (2011) ที่พบว่าเยาวชนยังขาด ความตระหนักว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายต่อผู้ถูกรกระทำ แต่อาจจะ เป็นปัญหาให้กับตัวเองในภายหลังได้ด้วย

2. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ ที่มีผลทางตรงต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวม แสดงให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ที่มีผลกับพฤติกรรมการ กลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมระดับต่ำ ซึ่งสามารถอธิบายได้ร้อยละ 4.8 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลทิพย์ มุสิกพันธ์ และศิวพร ปกป้อง(2552) ที่พบว่า ความรู้ความเข้าใจพ.ร.บ.ว่าด้วยการ กระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ไม่สามารถแก้ปัญหาในกลุ่มเยาวชนที่มีความเสี่ยงที่จะตกเป็น เหยื่อของการกระทำผิด หรือเป็นผู้กระทำผิด ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่ากลุ่มเยาวชนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 เท่าที่ควร จึงเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ เกิดการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตขึ้น

เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีอิทธิพลของความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต มากที่สุด สามารถอธิบายได้ร้อยละ 80 และมีอิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ต่อพฤติกรรมการการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตลดลงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 สอดคล้อง กับทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg พบว่าในระดับอายุ 13 ปีซึ่งเป็นอายุเฉลี่ยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนจะทำตามผู้อื่นเห็นชอบและทำตามกฎระเบียบบังคับ

ข้อเสนอแนะ

1. จากค่าเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันไม่มากนัก แสดงให้เห็นว่าความรู้เพียงอย่างเดียวไม่ได้ส่งผลต่อ

พฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนเท่าใดนัก จึงควรเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น นอกเหนือการส่งเสริมด้านความรู้

2. กระทรวงศึกษาธิการที่เป็นองค์กรหลักทางการศึกษา ควรดำเนินนโยบายต่อต้านการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตและกำหนดให้สถานศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนรู้และป้องกันการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในรายวิชาเพิ่มเติม โดยควรระบุหน้าที่ดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

3. สถานศึกษาควรขอความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง

4. ควรมีการศึกษาความแตกต่างของแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นอกเหนือจากระดับชั้น เช่น เพศ ผลการเรียนรู้ ลักษณะกลุ่มเพื่อน

5. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เช่น ลักษณะครอบครัว ลักษณะกลุ่มเพื่อน เจตคติและความเชื่อ

บรรณานุกรม

- คณาธิป ทองวีวงศ์. (2558). มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิบุคคลจากการกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ซึ่งนำไปสู่การฆ่าตัวตาย: ศึกษากรณีกฎหมายความปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber safety act) ของรัฐ Nova Scotia. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาตินวัตกรรมกับความท้าทายทางภาษาและการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาลวิทย์ พรนภดล. (2560). ความชุกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ ในระดับชั้น ม.1-3. ผู้จัดการ online, แก๊ซครั้งล่าสุด 18 มิถุนายน 2560, สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2562, <http://www.manager.co.th/Cyberbiz/ViewNews.aspx?NewsID=9600000061934>
- ณัฐกานต์ จันทศิริพุทธ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์กับการเผชิญปัญหาของเหยื่อ: อิทธิพลส่งผ่านของการประเมินทางปัญญาโดยมีความเป็นนิรนามของผู้กระทำเป็นตัวแปรกำกับ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐรัชต์ สาเมาะ. (2556). การรับรู้ของเยาวชนต่อการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธัญญากร ตุดเกื้อ. (2557). การพัฒนาตัวบ่งชี้พฤติกรรมกรรังแกบนโลกไซเบอร์ของเยาวชนใน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เมธินี สุวรรณกิจ, “มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากการถูกกลั่นแกล้งในสังคมออนไลน์”. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 10 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560): 49
วิมลทิพย์ มุสิกพันธ์ และศิวพร ปกป้อง (2552). พฤติกรรมการชมเหยงริงแผ่านโลกไซเบอร์ของเยาวชนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร. สมาพันธ์การวิจัยความเห็นสาธารณะแห่งประเทศไทย.

Englander, E. K. (2011). **MARC freshman study 2011: Bullying, cyberbullying, risk factors and reporting**. MARC Research Reports.Paper1.

(http://vc.bridgew.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1000&context=marc_reports)

Francine, D. (2013). **Cyberbullying research: New perspectives and alternative methodologies introduction to the special issue**. Journal of Community and Applied Social Psychology, 23, 1-6.

Kohlberg, L. (2000). **Development of Moral Character and Moral Ideology Review of Child Development Research**. New York: Russell Sage Foundation.